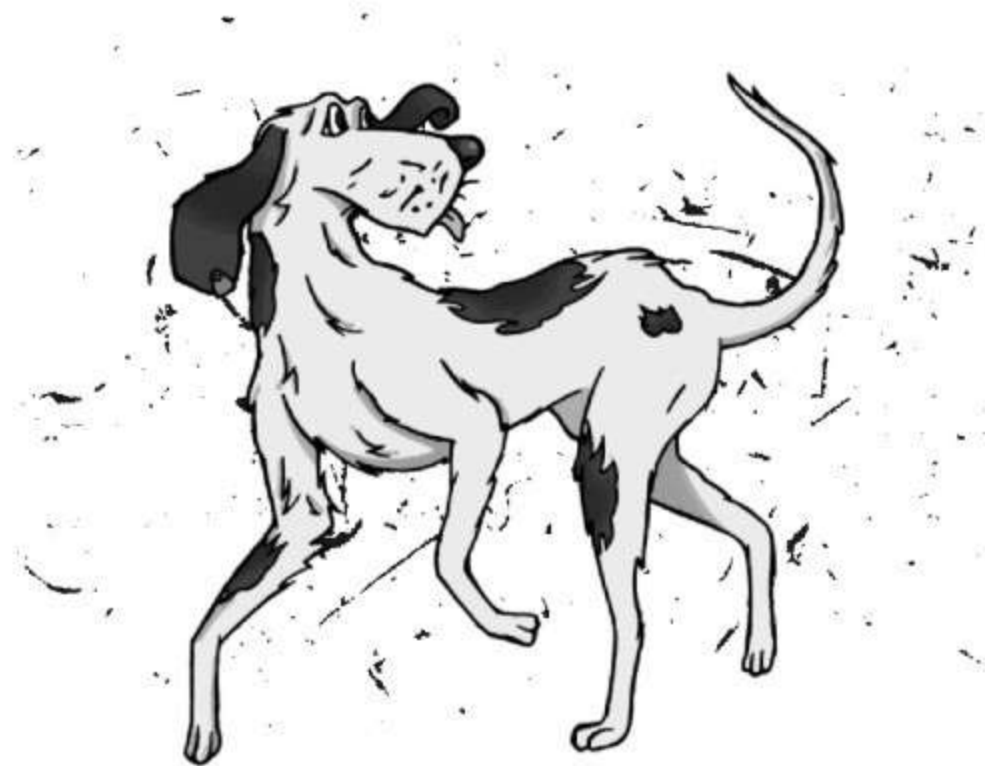

GELU DIACONU

FABIANI

Cu ilustrații de David Răileanu

POLIROM
2024

Nu uitase, desigur, de ce venise în Marele Oraș. Trebuia să-și găsească neapărat mătușa și era convins că Toma îl va ajuta, ca și până acum. Se bucura foarte mult că-l cunoscuse. Nu știa ce s-ar fi făcut fără el. Aproape că-l vedea deja, așa cum îl mințise pe polițistul din gară, ca pe unchiul lui. Nu mai avea nicio îndoială cu privire la bunele intenții ale lui Toma. Se considera norocos că dăduse peste un astfel de om.

Toma s-a întors curând cu o tavă încărcată cu de toate: o porție mare de cartofi prăjiți, un pahar imens cu Coca-Cola, în care era înfipt un pai din plastic, un alt pahar, ceva mai mic, cu bere și o pungă din care Toma a scos un hamburger dublu, o altă porție, mai mică, de cartofi prăjiți, precum și o jucărioară de plastic ce trebuia asamblată.

Fabian a luat repede piesele, le-a studiat un pic și le-a pus cap la cap cu dexteritate. Toma îl privea surâzând.

— Am bănuț eu că o să-ți placă mai mult jucăria decât mâncarea...

Băiatul a pus figurina pe masă, lângă tavă. A luat apoi hamburgerul, a desfăcut nerăbdător șervețelul în care era învelit și și-a înfipt dinții în chifla pufoasă.

— E foarte bun! a zis între două înghițituri.

— Nu mai clefăi, că nu-i frumos! i-a atras atenția Toma.

— Dar n-am clefăit, i-a răspuns Fabian. Și, într-adevăr, băiatul mâncase până atunci cu gura închisă.

— Atunci nu mai vorbi cu gura plină! Mai vezi tu vreun copil că face la fel?

Fabian a început să râdă pe înfundate, făcându-i semn din priviri lui Toma către o masă din apropiere, unde un băiat cam de vârsta lui mânca și vorbea în același timp, cu ketchupul scurs pe bărbie, spre enervarea mamei lui, care se tot chinuia să-l șteargă cu un șervețel. Toma s-a apropiat de el și i-a zis în șoaptă:

— Băiatul ăla nu e un exemplu bun, așa că ia vezi! Poartă-te cum trebuie, nu mai râde cu mâncarea-n gură!

Toma îl privea, străduindu-se să pară serios. Vedea că băiatul are o educație bună, dar nu strica să-l mai atenționeze din când în când.

Fabian s-a potolit și s-a străduit să ia o poziție cuviincioasă. N-a putut să se abțină însă mult timp, fiindcă i se umflau obrajii de râs. Băiatul de la cealaltă masă protesta când mama lui voia să-l șteargă la gură, se foia pe scaun și împrăștia mâncare peste tot. Pe obrajii unșuroși avea o dâră de ketchup pe care a încercat să o șteargă cu dosul palmei. Sătulă de toate prostiile fiului ei, mama l-a tras de mână și l-a admonestat, amenințându-l că dacă nu se potolește vor pleca acasă.

Fabian râdea cu gura până la urechi. Mai mult de formă, Toma îi făcea semne să înceteze, cu toate că și pe el îl pufnea râsul văzând spectacolul de la masa

alăturată. După un timp, băiatul s-a potolit, mai mult din cauza amenințărilor mamei lui, iar Fabian a putut să-și mănânce mai departe hamburgerul.

La un moment dat, Toma a ridicat paharul cu bere și l-a privit în lumină, de parcă voia să vadă dacă nu cumva are impurități. Apoi l-a apropiat de nas, l-a mirosit, după care l-a pus la loc pe masă fără ca măcar să guste. Băiatul nu înțelegea de ce făcuse asta și l-a întrebat curios.

— Nea Tomiță, de ce nu-ți bei berea? Și de ce nu mănânci nimic? Nu ți-e foame?

— Știi de ce gospodinele nu pot să mănânce imediat după ce gătesc?

— De ce?

— Fiindcă se spune că se satură cu mirosul.

— Hai, nea Tomiță, zău așa..., i-a spus băiatul neîncrezător. Vrei să zici că te-ai săturat de bere doar mirosind-o? Pe asta n-o mai cred!

— Și mai e o vorbă, a continuat Toma fără să ia în seamă întrebarea băiatului.

— Care?

— Oamenii mari își potolesc foamea doar privind-și copiii cum mănâncă. Așa că dă-i bătaie și vezi ce faci cu cartofii ăia, că dacă se răcesc nu mai sunt la fel de buni.

Fabian îl privea cam neîncrezător. Se gândea că poate e una dintre ciudățeniile adulților, așa că și-a văzut de treabă și a început să înfulece cartofii crocanți. Însă la un moment dat s-a oprit și l-a mai pus o dată la încercare pe Toma.

— Dacă nu mănânci cu mine, atunci nici mie nu-mi mai este foame, a zis hotărât.

— Hai, termină cu prostiile! Ia uite, dom'le, la el! a zis Toma încruntându-se.

Băiatul n-a mai insistat, de teamă să nu-l supere. După ce-a terminat de mâncat hamburgerul și cartofii prăjiți, Toma i-a luat o plăcintă cu mere și încă un pahar de suc.

La plecare, paharul cu bere al lui Toma a rămas pe masă, neatins. Deși lucrul ăsta îl nedumerea, Fabian s-a abținut să mai pună alte întrebări. Au ieșit împreună în răcoarea după-amiezii de toamnă, care contrasta cu atmosfera călduță din restaurant. Băiatul a tras în piept aerul rece și s-a înviorat. Cuprins de o senzație bruscă de frig, și-a tras până sus fermoarul gecii și a băgat mâinile în buzunare.

Au mers un timp pe jos. Au trecut de refugiul stației de tramvai, apoi au ajuns la următorul. Toma nu dădea semne că ar fi vrut să se oprească. Băiatul mâncase pe săturate și se simțea cam greoi. Ar fi vrut

să meargă cu tramvaiul, nu să suporte marșul ăsta forțat de la o stație la alta. Abia își mai târâia picioarele, dar n-a avut curaj să-i spună lui Toma. Bărbatul era tăcut și privea absent înainte. Parcă nu mai avea mersul atât de greoi. Pășea cu ușurință, scrutând cu privirea panorama blocurilor.

Figura lui visătoare îi tăia băiatului orice chef de vorbă. Și-au continuat plimbarea până în apropiere de pasajul Lujerului, prin care mașinile și tramvaiele treceau cu viteză. S-au oprit în dreptul stației și Toma l-a privit ca trezit din somn.

— Gata cu plimbarea pe ziua de azi! i-a zis binedispus. Acum, acasă cu noi!

Băiatul a răsuflat ușurat și s-a sprijinit, obosit, de bara de protecție a refugiului. Curând a venit tramvaiul și au mers cu el până la capăt, lăsându-se furați de ritmul lui legănat. Când au ajuns acasă, valurile albastrii ale înserării întunecaseră parcă și mai mult fațadele cenușii ale blocurilor. Au luat-o pe aceleași alei întortocheate, mărginite de copaci și de tufe inegale de gard viu. Un vânt rece începuse să împrăștie frunzele căzute pe asfalt.

Au stat un timp în fața televizorului și s-au uitat la un film polițist. Erau tot felul de urmăriri spectaculoase cu mașini, de împușcături și explozii.